CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

"THEY THAT ARE IN THE FLESH CANNOT PLEASE GOD." Rom. 8 : 8

MAY 4th, 1962 - No. 544 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.
Postage paid at Hamilton.

BEROEPSKEUZE

(2)

De grote componist Händel was door zijn vader bestemd om advokaat te worden, maar hij werd musicus. De ouders van Michel Angelo — de beroemde Italiaanse beeldhouwer en kunstschilder — hadden verklaard, dat geen hunner zonen ooit het schandelijk beroep van . . . kunstschilder zou gaan uitoefenen. De grote generaal Wellington werd, toen hij nog een jongen was, door zijn moeder als een domoor aangezien, voor wien eigenlijk geen goed beroep te vinden was.

Levensbeschrijvingen van deze en dergelijke mannen hebben iets fascinerends. Maar er dreigt ook een gevaar in. Het gevaar dat wij zullen zeggen: "zie je wel, het komt wel terecht, als er maar een wil in zit". Wij dreigen dan te vergeten, dat zulke mannen zo groot geworden zijn, omdat zij uitzonderingen waren.

Toen enkele jaren geleden een enquete onder de jeugd werd gehouden, werd daarbij ook gevraagd in hoeverre de jongelui bevrediging hadden in hun dagelijks beroep. Er werd dus niet gevraagd in hoeverre zij meenden hun christelijke roeping in hun beroep te kunnen beantwoorden. Neen, alleen maar of zij bevrediging hadden in hun dagelijks werk. Nog geen zestig procent van degenen die antwoordden, bleek ingenomen te zijn met hun werk. Bijna de helft was ontevreden (met het werk, wel te verstaan, over het loon werd hier niet gesproken). 25-30% antwoordden, dat zij definitief een hekel hadden aan hun betrekking. De meesten hiervan koesterden de hoop, dat zij nog eens de gelegenheid zouden krijgen om van werkkring te veranderen.

Zulk een situatie geeft toch te denken. Van immigranten zelf kan men moeilijk een andere situatie verwachten. Zij moesten vaak werk nemen, dat zij nimmer tevoren gedaan hadden en velen zijn daardoor in een bedrijf terecht gekomen, dat hen niet "ligt". Maar de jongeren zijn met een schone lei begonnen. Die konden, in het algemeen althans, de richting kiezen. En zij zijn het toch die "de maatschappij der toekomst" gaan vormen.

DE MAATSCHAPPIJ VAN MORGEN

De tijd, dat arbeid als iets minderwaardigs werd beschouwd, is reeds lang achter ons. Of moeten wij zeggen, dat de geschiedenis zich thans herhaalt? Het lijkt er veel op, dat wij in een tijdperk zijn aangekomen, waarin wij op weg zijn naar de perfectie in automatisatie. De mens werd steeds vernuftiger in het uitvinden van machines, die de arbeid den mens uit handen nemen. Het moet alles eenvoudiger, sneller en met minder moeite.

De ontwikkeling heeft zich voornamelijk gedurende en na de tweede wereldoorlog versnelt. Men behoeft niet eens naar grote fabrieken met ingewikkelde installaties te gaan om bewijs. De automatisatie heeft zich in onze woningen genesteld en laat zich niet meer verdringen. Wie poetst er nu nog een kachel? Of wie schept er nu nog een emmertje kolen? Alles wat we te doen hebben is de thermometer in de kamer op de gewenste temperatuur zetten en wij kijken er niet eens meer naar om. De automatisatie heeft ons het werk uit handen genomen en zorgt voor ons.

Deze medaille heeft ook nog een andere kant. Het schijnt dat de mens de situatie met zijn machines dirigeert, maar omgekeerd heeft die machine blijkbaar de mens in haar greep. De machine heeft het werk van de mens overgenomen, en nu staat de mens, die beelddrager is van de *scheppende* God, er met handen bij. Natuurlijk, die machines moeten worden ontworpen, maar dat doen slechts enkelen. De grote massa behoeft z'n kundigheid niet meer te tonen, dat doet de machine. De mens behoeft zijn ijver niet meer aan de dag te leggen, want hij kan toch niet harder dan de lopende band hem toelaat. Zo is voor velen de *ziel* uit de arbeid verloren gegaan.

Gelukkig geldt dit nog niet voor iedereen. Maar de automatisatie is ook nog niet aan de voltooiing toe. De snelheid waarmee de mechanisatie zich in de komende 25 jaar zal ontwikkelen zal groter zijn dan die van de afgelopen 25 jaar. Daardoor zullen meer mensen dan nu moeten volstaan met een heel klein onderdeel van het productieproces.

Misschien stemt een dergelijke tekening deze en gene wel somber. Wij kunnen nog een stap verder gaan en zeggen, dat indien de situatie inderdaad zo is, het toch eigenlijk geen nut heeft om nu nog over beroepskeuze te spreken.

Maar dit lijkt ons nu juist meer nodig dan ooit. Zo ooit, dan komt het er nu op aan dat de jongeren zulke plaatsen gaan bezetten, waarin zij de hun van God gegeven talenten en capaciteiten zoveel mogelijk kunnen benutten. Wij kunnen twee kanten uitzien: óf wij schudden het hoofd over het levenloze machine-tijdperk dat over ons komt, óf wij bieden dit tijdperk het hoofd en trachten gezamenlijk daarin onze *christelijke* roeping te vervullen.

Al is het dan waar, dat veel werk automatisch wordt gedaan en al zien wij dat de mechanisatie zich verder voltrekt, er zijn daarentegen nog onnoemelijk veel mogelijkheden over. Iemand heeft eens gezegd, dat de vraag in Canada en Amerika niet is óf er mogelijkheden zijn, maar wélke van de vele mogelijkheden aangegrepen zullen worden.

EEN NIEUW TERREIN

Het zou reeds een enorme stap in de goede richting zijn, indien wij zij het slechts een globaal overzicht hadden van de vele mogelijkheden waarin onze jongelui zich kunnen specialiseren.

Niet met trots maar veel meer met dankbaarheid mogen wij zeggen, dat er in Canada iets is bereikt op onderwijsgebied. Wij hebben onze Christelijke dagscholen, wij hebben een Christian High School, hier en daar heeft men of tracht men te beginnen met "grade 9", en er zijn al plannen in de maak voor verdere uitbouw. Schoorvoetend en tot op zekere hoogte kunnen wij zeggen, dat het Christelijk onderwijs zich aan het consolideren is.

Ligt hier nu misschien een taak van onderwijskrachten en ouders gezamenlijk om leiding te geven aan hen, die hun richting en plaats in de maatschappij nog moeten kiezen? Wij zijn het er wel over eens, dat het maar niet gaat om een "steady job" of om een goed belegde boterham. Het gaat er om, dat de jongelui geleid worden naar een plaats, waar zij door Gods genade zich kunnen ontplooien als leden van de nieuwe, door de Heiland verloste mensheid.

Wij realiseren ons, dat indien hier ooit daadwerkelijke en effectieve leiding zal worden gegeven, er heel wat studie, documentatie en karakteronderzoek nodig zal blijken. Wij bagatelliseren dit niet. Vergissen wij ons niet, dan ligt dit terrein nog geheel braak. Ouders kunnen wel eens met onderwijzers (van lagere of high school) overleggen, wat voor hun kind het beste zou zijn, maar waarschijnlijk zijn de adviezen dan meer op vermoedens dan op feiten gebaseerd. Daarin treft onze onderwijzers geen blaam. Zij kunnen zich momenteel niet anders dan op vermoedens baseren. Maar juist met het oog op de toekomst is het van groot belang, dat deze vermoedens plaats maken voor feitelijk materiaal. Waarschijnlijk kan daarbij een dankbaar gebruik gemaakt worden van bestaande instanties, die reeds veel onderzoekingswerk op het gebied van psychotechniek hebben verricht.

Ouders en opvoeders hebben hun taak niet tot aan 't beeindigen van de schoolperiode. De maatschappij der toekomst hangt niet alleen af van de jongeren, die straks de plaats van de ouderen gaan innemen. Reeds vandaag leggen ouders en opvoeders voor die toekomstige maatschappij het patroon.

Wij zijn gezegend met goed functionerende organisaties op onderwijsgebied. Misschien ligt hier een taak, die deze organisaties in de toekomst ter hand kunnen nemen en die ze althans nu al met elkaar zouden kunnen "doorspreken".

D.F.

ON YOUR WAY

HUMBLED AND EXALTED

He humbled Himself and became obedient unto death, even the death of the cross; wherefore God also hath highly exalted Him." Philipp. 2:8, 9

Some time ago the name of Adolf Eichmann was in the headlines of our papers again.

He submitted an appeal to have his case retried.

You remember that he was tried by an Israeli Court; the verdict was the death penalty.

The Son of God was also tried by an Israeli Court; He also was sentenced to death.

However, Christ submited no appeal.

What a striking contrast with Eichmann!

That war criminal was guilty, but he frequently stated "es ist nicht wahr"; he was far from being humble.

Christ, however, was not guilty at all, but He took upon Himself the guilt of His people. He *wanted* to be sentenced in order to redeem the worldwide Church and even the whole wide world (Rom. 8:21,22).

To that end He humbled Himself and became obedient unto death . .

All this took place before Easter.

Now, however, we see Him on the way of His exaltation.

He arose and ascended into heaven and sitteth at the right hand of God.

No trial anymore, but a mighty victory over His foes.

No purple robe, no reed, no crown of thorns anymore, but the garment of His royal dignity and the sceptre of His power over the Universe and the crown of His majestic Kingship.

And no cross anymore, but a royal throne.

God hath highly exalted Him . .

Remember that this exaltation was first of all a tremendous honour for Christ Himself; it was the reward for His work of mediation.

But it has also an abundance of comfort for His Church.

You, who read this column "On your way", may go onward with this exalted Christ; in particular in these days of many tensions and fears.

For He is your rock, your refuge and your strength.

He is above all your Saviour, if you really believe in Him. Eichmann put millions and millions of people to death, but Christ *gave life* to millions and millions of people; spiritual life, eternal life.

He is furthermore your King; the King of kings to whom has been given all power in heaven and on earth and at whose name every knee shall bow (verse 10).

The Church of this King should adore this King of the Church and thank Him that He wanted to be sentenced to death.

He made no appeal, as did Eichmann; but He humbled Himself, even unto the death of the cross.

Now He is highly exalted.

Are you going on your way with Him?

D. J. Scholten

At a missionary meeting, when contributions for the great cause were asked for, the plates were heaped with coins and bank notes. Among them, however, was a card on which a young man had written, "Myself", and had signed his name. He had given more than all the rest.

Half April is de "Zuiderkruis" met 800 militairen aan boord van Hoek van Holland naar Nieuw Guinea vertrokken. Op de foto zien we het inschepen in het vroege ochtend-duister. Tot heden heeft Indonesië nog geen redelijke oplossing voor het beheer over Nieuw Guinea willen aanvaarden.

18 JUNI MOGEN WIJ STEMMEN, MAAR HOE ?

Al geruime tijd wisten wij, dat het komen zou. Vele voorspellingen en gissingen waren gemaakt, totdat eindelijk Minister-President Diefenbaker de datum bekend maakte, dat nieuwe verkiezingen voor een federale regering zullen worden gehouden. Dit betekent, dat wij op 18 Juni a.s. ons zullen moeten uitspreken over de wijze waarop en de mannen door wie wij in de komende jaren geregeerd willen worden.

Voor velen, zo niet voor de meesten van ons, brengt dit moeilijkheden mee. Enerzijds vergt ons burgerschap, dat wij onze stem uitbrengen. Anderzijds hebben wij nog niet ons politieke tehuis kunnen vinden. Er is niets in ons leven, ook het uitbrengen van onze stem niet, dat zich laat scheiden van onze levens- en wereldbeschouwing. Het liefste zouden wij dan ook zien, dat zulke mannen aan de regering kwamen, die onze zienswijze delen of er althans genoegzaam rekening mee houden. De grote vraag is echter of die mannen er zijn.

Wij hebben daarom van drie verschillende personen een vraag voorgelegd, die naar wij menen leeft bij velen onzer lezers en die wij aldus hebben geformuleerd:

HOE MOETEN WIJ BIJ DE EERSTVOLGENDE FEDERALE VERKIEZINGEN STEMMEN, INDIEN WIJ NIET DE PARTIJ KUNNEN VINDEN, DIE WAARBORG BIEDT EEN POLITIEK TE ZULLEN VOEREN, WELKE IN OVEREENSTEMMING IS MET ONZE LEVENS- EN WERELDBESCHOUWING?

Wij hebben deze vraag voorgelegd (in alfabetische volgorde) aan Mr. D. Van Leeuwen, accountant te Toronto, een man die dagelijks in het volle zakenleven staat; verder aan Rev. J. Vriend van Simcoe, Ont., van wie wij wisten dat hij zich juist op deze vraag speciaal had georienteerd; en tenslotte aan Drs. M. Vrieze, evangelisatie-predikant van de Chr. Reformed Churches in Edmonton, Alta., die door zijn werk met zeer vele en velerlei mensen in aanraking komt.

De bespreking van deze vraag was voor dit nummer bedoeld. Het antwoord van Mr. Van Leeuwen is op dit moment nog niet in ons bezit. Wij hopen dit daarom in een volgend nummer te plaatsen. De reacties van Rev. Vriend en Drs. Vrieze laten wij hieronder volgen, Wij willen deze drie heren echter eerst hartelijk dankzeggen voor de medewerking die zij in deze hebben willen verlenen. Zij beseffen volkomen, dat hiermede nog niet het laatste woord over dit onderwerp is gesproken. Hun antwoord draagt in ieder geval bij tot de bezinning over dit vraagstuk en het zal zeker helpen om aan onze gedachten leiding en vorm te geven. Daarvoor betuigen wij hun onze welgemeende dank.

En dan nu de antwoorden:

"Hoe moeten wij bij de eerstvolgende federale verkiezingen stemmen, indien wij niet de partij kunnen vinden, die waarborg biedt een politiek te zullen voeren, welke in overeenstemming is met onze levens- en wereld-beschouwing?"

REV. J. VRIEND

Vanmorgen verbrak de krant de spanning van de laatste maanden met de aankondiging dat de kiezers op Maandag 18 Juni naar de stembus zullen kunnen gaan. Nu is 't voor de Christen-kiezer de vraag of hij in 't uitbrengen van zijn stem ook iets van zijn eigen diepste overtuigingen zal kunnen laten meespreken. Wat is het politieke aanbod voor 1962? Om dit duidelijk te maken mag ik wel even de toevlucht nemen tot een schematische voorstelling:

LINKS	CENTRUM		RECHTS
NEW DEMOCRATIC	LIBERAL	CONSERVATIVE	SOCIAL CREDIT

De twee grote partijen van het midden zijn de grote politieke vergaarbakken waar iedereen die niet naar beginselen, maar wel naar politiek succes vraagt, terecht kan. Ze trachten alle dingen te zijn voor alle mensen. Voor elke streek in 't land en elke belangengroep wordt een verrassinkje in de taart van het program verstopt. Volgens een bekwame politieke analist (Professor R. M. Dawson) zijn de principiële spanningen *binnen* deze partijen groter dan *daartussen*.

Maar deze spanningen moeten verborgen blijven, want ze zijn van een levensbeschouwelijk karakter. Alleen de zakelijke belangen, zoals de exploitatie van rivieren en de prijs van tarwe, mogen openlijk voor de dag komen.

Ter linker zijde van de Liberalen staan de N.D.P.'s: de rasechte Socialisten. Deze zijn wel bereid om kleur te bekennen en lijnen te trekken. Ze stellen zich ten doel om het economische, politieke en culturele leven van Canada op reuzenschaal te reorganiseren. In elke sector van 't leven, behalve de kerkelijke, zullen de deskundigen in allerlei Raden bijeengebracht worden om ontwerpen te maken van de nieuwe maatschappij, waarin van werkloosheid en lotsonzekerheid geen sprake meer zal zijn. Pas in die nieuwe maatschappij, waarin ieder "van de wieg tot het graf" beschermd is, zal de mens zich in "vrijheid" kunnen ontwikkelen. U kunt er op rekenen dat dit bedoeld is als vrijheid van materiële nood, en niet als vrijheid van de alomtegenwoordigheid van het staatsapparaat.

Ter rechterzijde van de Conservatieven staan de mannen van het *Sociale Crediet*. Deze partij is gebaseerd op een bepaalde theorie betreffende de geld-circulatie. Nu wordt, volgens deze Partij, de beschikbaarheid van crediet geregeld vanuit de Banken, door de Banken, en ter meerdere macht en verrijking van de Banken. Maar deze enorme macht om *ex nihilo* (uit 't niets) geld te scheppen moet aan de regering worden overgebracht. Deze kan dan, op grond van bestaande natuurrijkdommen en industriëel vermogen, crediet verschaffen aan de man met 't kleine inkomen, wiens koopkracht de productie weer stimuleert en 't welvaartspeil omhoog brengt. Volgens de partijliteratuur is 't belang van *de individuele mens* het doelwit van een gezond regeringsbeleid. Of de maatschappij ook een bepaalde structuur zal moeten vertonen om zowel de belangen van individu als gemeenschap een plaats te geven wordt hier helemaal niet duidelijk. Wat wèl duidelijk is: Ook deze partij leeft vanuit *een reactie*, een reactie die heviger wordt naarmate de oppositie zich beslister in Socialistische richting beweegt.

Hier moet ik aan toevoegen dat deze partij, meer dan enige andere partij in Canada, open staat voor Bijbelse beinvloeding. Dit is ook "de vijand" opgevallen, die daarom zijn stichter, William Aberhart, wel "Bible Bill" noemde. In 't nieuwe programma van de Social Credit Party wordt beleden dat God souverein en de mens schepsel is. *Hier liggen in ieder geval aanknopingspunten voor ons als Calvinistisch-gevormde kiezers.* Ook krijgt ieder een kans om nader kennis te nemen van het streven van deze partij want voor 't eerst in zijn geschiedenis is het dit jaar van plan candidaten in alle federale kiesdistricten te stellen.

Hoe gaan wij nu stemmen op 18 Juni? We voelen allen wel dat er geen enkel partij-program is dat wij zomaar kunnen ondertekenen. Bovendien is het nog de vraag of een gekozen politieke leider zich door dat programma gebonden acht. Verschillende heren politici in de oppositie zeggen dat de strijd zal gaan over "the Diefenbaker record since 1957" en ongetwijfeld zal hun *Neen* krachtiger klinken dan hun *Ja*. De gebreken van een ander aan te wijzen is nu eenmaal een populaire sport; zelf een breed en wijs program te ontwikkelen een heel moeilijke taak.

Alvorens wij onze stem uitbrengen zullen wij naar mijn mening o.a. twee dingen moeten doen. Op onze (op sterven na dood zijnde?) mannen-verenigingen en onze (soms bloeiende!) vrouwen-verenigingen en onze (nogal gevarieerde) jeugdverenigingen zullen wij ons op de hoogte moeten stellen met de verschillende partij-programma's. U kunt ze in ieder geval spoedig in handen krijgen van de twee randpartijen (schrijf maar naar party-headquarters in Ottawa). Ook kunnen wij plaatselijke candidaten voor ons laten spreken of gaan beluisteren.

Maar — wat nog belangrijker is — wij moeten zelf weten wat wij willen. Politieke leuzen zeggen op zichzelf nog niets. We zullen moeten kunnen aantonen dat ons het bestaan, de ontwikkeling, en het welzijn van de gehele natie ter harte gaat. Maar dan als gelovigen, die kracht en leiding van omhoog willen ontvangen, en die hun Canadees burgerschap in dienst willen stellen van het burgerschap in't Koninkrijk Gods. En in deze gesteldheid mogen wij dan ook bescheiden maar beslist ruimte en erkenning vragen voor bewegingen die niet "neutraal" kunnen of willen zijn maar die leven van de vrijheid in Christus en zich terdege bewust zijn van het woord: "Zonder Mij kunt gij niets doen". *Van deze belijdenis moeten wij dan eens iets op papier zetten en aan de candidaten voorleggen.* Uit hun reactie daarop kan het al veel duidelijker worden op wie en op welke partij wij zonder al te grote gewetensbezwaren kunnen stemmen. Op de éne plaats zullen wij dan — 't klinkt gek, ik weet het — misschien met een Conservatieve candidaat in zee gaan, elders met een Liberaal, en op weer een andere plaats met een Social Crediter. Laten we vooral de laatstgenoemde eens een kans geven zich uit te spreken.

Tenslotte wil ik nog graag even wijzen op een document van de Presbyterian Church: "Declaration of Faith concerning Church and Nation". Hierin staan een aantal zeer waardevolle richtlijnen voor ons denken over de taak en onderlinge verhouding van Kerk en Staat. U kunt het vinden in een boekje van Dave Valstar, *Van Wingewest tot Vrijheidsstaat*, 1957, pp. 40-42.

J. Vriend

Politieke Aarzeling

DRS. M. VRIEZE

Wanneer we ons niet vergissen valt er onder ons een sterke aarzeling te bespeuren om deel te nemen aan de Canadese politieke activiteit. Hier en daar worden wat schuchtere pogingen gedaan om mee te doen aan het politieke gesprek. Op enkele plaatsen is het zelfs gekomen tot studiegroepen die zich bezinnen op het noodzakelijk geachte christelijke politiek getuigenis. Maar daarbij blijft het dan.

Wie op zoek gaat naar de oorzaken van deze aarzeling kan niet blijven staan bij het feit dat velen van ons nog geen Canadees staatsburger zijn. En evenmin bij het feit dat anderen, die het Canadees staatsburgerschap hebben verworven, toch nog steeds het gevoel hebben dat zij er voorlopig beter aan doen uit bescheidenheid wat op de achtergrond te blijven waar het de nationale gang van zaken in Canada betreft.

Er zijn nog andere oorzaken. Velen missen nog steeds een helder inzicht in de typisch Canadese situatie. Van Canada's (politieke) geschiedenis weten ze maar weinig, en zij gunnen zich ook niet de tijd om zich daar wat intensiever mee bezig te houden. Natuurlijk komen zij in allerlei krantenverslagen van tijd tot tijd de actuele vragen tegen die op het politiek toneel een belangrijke rol (schijnen te) spelen. Maar het wordt hen niet steeds duidelijk welk antwoord de verschillende politieke partijen in ons land op zulke vragen geven. Daarbij moet worden opgemerkt dat deze politieke partijen ook maar bitter weinig moeite doen om hun grondgedachten en uitgangspunten bekend te maken op een manier die de gemiddelde bewoner van Canada ook werkelijk zou kunnen aanspreken. Inderdaad, de politieke partijen in Canada hebben niet alleen een eigen min of meer vaste beginselgrondslag, en dat maakt het uiteraard niet gemakkelijk voor hen om een duidelijk geluid te laten horen. Maar toch moet niet worden vergeten dat voor alle partijen geldt dat zij zich telkens weer laten leiden door bepaalde normen en richtlijnen, hoe vaag en hoe waardeloos ze dan ook mogen zijn in de meeste gevallen.

Bij dit alles schijnt nog een zekere vermoeidheid te komen onder ons. Menigeen die vooraan heeft gestaan in de inspanning om een kerkelijk leven op te bouwen, en daarna intens heeft meegeleefd met wat er aan christelijke actie werd ondernomen op maatschappelijk en ander gebied, vindt het nu welletjes. Moeten we nu al weer meer hooi op onze vork nemen? Kan het niet blijven bij wat we zo langzamerhand in deze jaren hebben weten te bereiken? Wordt het niet tijd dat we eens van ophouden gaan weten? We zijn toch al zo klein in getal. En het zou al weer meer geld vragen, om van mankracht maar niet te spreken. En toch, ergens voelen we ons allemaal onbevredigd. De aarzeling bevalt ons toch ook weer niet. Er wordt in de moderne democratie van ons gevraagd dat we mee zullen doen. En, misschien is het in vele gevallen alleen maar vanuit een vage traditie, we hebben toch nog het besef dat we een eigen geluid moeten geven, een eigen boodschap moeten uitdragen.

Lange betogen helpen ons nu niet, en lange beschouwingen kunnen wel interessant zijn, maar laten ons toch nog in de mist. Wat, daarom, schijnt kort en goed de aangewezen weg te zijn voor ons calvinistische volksdeel in deze concrete situatie?

Ik dacht dat we bij het zoeken van het antwoord op deze vraag in ieder geval de volgende punten duidelijk in het oog moeten houden.

In de eerste plaats heeft ook de kerk met betrekking tot de politieke arbeid een taak. Die taak zal veelal zijn een getuigend opkomen tegen bepaalde vormen van overheidsoptreden, maar in andere gevallen ook toch weer een positief de weg wijzen. Wanneer een overheid zich te buiten gaat aan klaarblijkelijke aanranding van de concrete geboden Gods, zal de kerk niet mogen zwijgen. Wanneer de overheid weigert het zwaard te dragen in concrete gevallen, naar het gebod Gods, ligt het op de weg der kerk te spreken. Dat spreken zal duidelijk moeten zijn en verstaanbaar. Dat spreken zal niet mogen werken met allerlei conclusies en gevolgtrekkingen uit het Woord Gods, maar zal moeten bevatten het actuele Woord Gods zelf zoals het onmiskenbaar klinkt in de concrete situatie. De kerk zal

(Vervolg op pag. 3)

18 Juni: Stemdag

(Vervolg van pag. 2)

zich echter moeten hoeden voor redeneringen en beschouwingen, ook al zouden deze gedragen zijn door een schriftuurlijk denken en overtuigd zijn. De kerk kan in haar boodschappen niet anders doen dan het Woord zelf bedienen en doorgeven zoals het haar is toevertrouwd. Zij zal evenwel niet mogen aarzelen dit te doen.

De kerk heeft evenwel ook haar roeping naar binnen. De prediking der kerk voor haar eigen leden kan immers nimmer volstaan met een verschraling van het evangelie tot een boodschap "voor de ziel". De gemeente moet worden toegerust tot alle dienstbetoon, tot een leven van dankbaar volgen van Hem aan Wien alle macht in hemel en op aarde is verleend, Jezus Christus. In de prediking zal dus niet maar alleen concreet worden gesproken van de taak der ouders met betrekking tot christelijk schoolonderwijs, of tot werkgevers en werknemers met betrekking tot concrete gehoorzaamheid aan Gods gebod in de maatschappelijke verhoudingen. Maar de prediking zal ook de duidelijke eis stellen van een welbewust, christelijk beleven van de verantwoordelijkheid der staatsburgers met betrekking tot de res publica. Het wordt tijd dat hieraan in de kerken voldoende aandacht wordt besteed.

In de tweede plaats wijzen we op de enorme betekenis van de christelijke pers. In ons land missen we die pers en het gevolg daarvan is dagelijks merkbaar. Zeker, we hebben enkele christelijke bladen, maar deze richten zich slechts tot een ethnisch en kerkelijk sterk gelimiteerde groep. We hebben geen pers waarin we ons kunnen richten tot die millioenen andersdenkenden en buitenkerkelijken die van Christus vervreemd zijn en van Zijn concrete autoriteit niet de flauwste notie meer hebben. Dat is een tegenslag, feller en gevaarlijker dan menigeen zich waarschijnlijk wel realiseert. We moeten dan ook dankbaar zijn voor publicaties als Youthful Outlook en The Vanguard, welke althans, zij het op bescheiden wijze, perspectieven openen op een bereiken van anderen. Het zou, wat dat betreft, diep te betreuren zijn wanneer het karakter van deze bladen, door de inhoud en de wijze van behandeling van allerlei vragen, zich toch weer zouden gaan richten tot de eigen kring alleen!

Natuurlijk kunnen we de pers voor de eigen kring niet missen. Maar die pers zal de kansen moeten aangrijpen om op rustige en deskundige wijze onze eigen mensen voor te lichten in de grondvragen der christelijke politiek zowel als in de discussie van de concrete vragen der praktische politiek. De invloed van zulk een voorlichting valt niet licht te overschatten.

In de derde plaats zal ten volle aandacht moeten worden gegeven aan de gezonde instructie van ons calvinistisch volksdeel in Canada. Die voorlichting zal zich niet slechts mogen bezig houden met de bespreking der direct politieke vraagstukken en problemen, maar zal ook aandacht moeten wekken voor de werkelijk fascinerende historische ontwikkeling van ons land, het staatsbestel en de maatschappij van Canada. We wezen al op de pers als een der voertuigen van deze voorlichting en instructie. Maar we denken nu ook aan de mogelijkheid van provinciale congressen en conferenties. Daarbij behoeven we het dan niet steeds te zoeken — en dat moge als een geruststelling klinken voor hen die nu al zo vele malen congressen hebben georganiseerd — in de grote en royale getallen van wie zulke congressen komen bezoeken, maar wel in de qualiteit van de onderwerpen die dienen ter sprake te komen en in de ruime publicatie der conclusies waartoe zulke congressen brengen. We denken ook aan het stichten van een politiek voorlichtings- en studiecentrum. Associaties aan het befaamde Kuyperhuis behoeven hierbij nog niet te worden gemaakt en de verzuchting dat wij het hier in Canada toch wel nimmer zover zullen brengen als in Nederland mogen we best onderdrukken. De opzet van zo'n centrum moge bescheiden zijn: een paar man en een bibliotheek. Maar we hopen dat het in de toekomst inderdaad mogelijk zal zijn hiervoor enkele krachten vrij te maken die door hun studie en regelmatige publicatie ons calvinistische volk een onschatbare dienst kunnen gaan bewijzen. Van daaruit zou dan straks ook een efficiente beginselorganisatie kunnen worden opgebouwd.

Tenslotte nu de vraag welke directe en actieve deelname aan het politiek gebeuren er voor ons op dit moment mogelijk is. Onze gedachten gaan daarbij in de richting van kleine plaatselijke kernen van bekwame mannen die het zich tot taak stellen het contact op te nemen met de bestaande politieke partijen, op hun vergaderingen komen en indringende vragen formuleren en stellen, met voldoende kennis van zaken, waardoor deze partijen gedrongen worden in de richting van principiële uitspraken over voorname grondvragen. Of die uitspraken nu naar links of naar rechts uitvallen is daarbij slechts van tweede orde. Maar op deze wijze kan er een actie zijn die anderen althans begint te brengen tot principieel kleur bekennen. Inderdaad, het stellen van goede vragen vereist scherp inzicht en ruime kennis, en dit zal dan ook niet zo maar ieders werk kunnen zijn. Maar het is mogelijk de rechte mannen voor dit werk te vinden. De publicatie en openbaarmaking van de door of namens de partijen gedane uitingen, hun pogingen om concrete antwoorden van grondleggende betekenis te ontwijken, zal aan onze eige mensen in vele opzichten de keuze bij de stembus heel wat gemakkelijker maken. Het is de calvinist m.i. niet mogelijk onder de in Canada bestaande partijen er een aan te wijzen van wie verwacht kan worden dat de stem van die partij ook inderdaad het woord spreekt dat naar onze calvinistische levensovertuiging dient te worden gesproken. Iets anders dan in de concrete situatie op een bepaalde persoon stemmen vanuit een beoordeling van de momentele politieke constellatie, kunnen we niet. We verkeren zo ongeveer in de situatie van de man die met de trein naar het noorden moet, maar de trein is al weg. Hij heeft nu de keus tussen de wel aanwezige treinen die of naar het westen of naar het oosten rijden. Hij zal zijn keus doen vanuit de overweging dat een van deze treinen hem straks wellicht aansluiting zal geven vanuit een andere plaats en op een andere tijd op een trein zoals hij die van het begin af in zijn gedachten had: de trein naar het hoge noorden.

Editor's Note:
One of our readers drew our attention to the fact that the poem "When The Chinook Came" by T. F. Willius in our March 30th issue, was incomplete. On checking we found that for some unexplainable reason eight lines were missing. We appreciate the attention of our reader and apologize both to the poet Mr. Willius and to the commentator Dr. Kooistra. We therefore reprint the poem, but this time completely.

Editor

WHEN THE CHINOOK CAME

by

T. F. Willius

One night he blew in and picked a place
Above the city's frozen face,
His steaming arms he held out-spread
Over the icicle people in bed.

The iron sky with its rigid smoke
Began to dissolve in the folds of his cloak;
The snow slid down from the rooftops in sheets.
And pulp started growing on glistening streets.

•

The milkman, with a curse and a yawn,
Prepared to meet the teeth of dawn —
Bracing his body, he stepped out the door . . .
His manner melted . . . he cursed no more.

At bus-stops people chattered again,
Their tongues — defrosting — could not abstain.
The crowds downtown did not seem quite so old,
And the cold war not so hopelessly cold.

•

The citizens, always in a rush,
Crowded the sidewalks, laughing at slush—
The joy of the moment might suffice
To keep them laughing until the next ice.

•

If only these people would not spurn
That divine Chinook, that holy burn—
Branding a song on the soul, to sing
From now into eternal Spring.

Hoe representatief is ons parlement?

(Can. Scene) — Na iedere volkstelling, die elke 10 jaar wordt gehouden en waarvan de laatste afgelopen Juni plaats vond, worden de grenzen van de federale kiesdistricten, die ieder een lid van het parlement kiezen, verlegd of de zetels opnieuw verdeeld, om deze in overeenstemming te brengen met de veranderingen in de samenstelling der bevolking. In deze wijzigingen wordt de groei van het land en de verandering van bevolkingsdichtheid der verschillende gebieden tot uiting gebracht.

Door deze methode is elke provincie op eerlijke wijze vertegenwoordigd, daar het aantal zetels, dat zij in het Lagerhuis heeft, in overeenkomst is met het percentage van de Canadese bevolking, dat de provincie vertegenwoordigt. Deze werkwijze faalt echter, wanneer men het aantal kiezers in de individuele kiesdistricten in ogenschouw neemt, waarvan elk een M.P. (parlementslid) kiest, daar dit aantal niet in elk district hetzelfde is.

Hoe komt dat? Een van de redenen is, dat de stedelijke kiesdistricten dichter bevolkt zijn dan de plattelandsdistricten, zodat het geringere aantal inwoners van de plattelandsdistricten in verhouding tot die van de dichter bevolkte stedelijke districten over-vertegenwoordigd is in ons land. Het ene parlementslid, dat dus één stem kan uitbrengen, kan daardoor soms minder dan 10.000 mensen van het platteland vertegenwoordigen, terwijl een ander parlementslid, gekozen door een stedelijk kiesdistrict, misschien meer dan 100.000 mensen vertegenwoordigt. De oorzaak van deze ongelijke verdeling is het feit, dat dit systeem reeds lang geleden werd ingevoerd, toen Canada nog hoofdzakelijk een agrarisch land was. Thans echter wonen bijna 11.000.000 van de 17.000.000 Canadezen in de steden en gemeenten, hoewel de helft van de kiesdistricten nog plattelandsdistricten zijn. Het is dus wel duidelijk, dat hier verandering in gebracht dient te worden, want zonder twijfel zal in de toekomst een steeds groter wordend percentage van Canada's bevolking in de steden wonen. Niettemin zijn alle partijen het er over eens, dat de M.P. uit een plattelandsdistrict een kleiner bevolkingspercentage dient te vertegenwoordigen dan die uit een stedelijk kiesdistrict, daar, wanneer alle kiesdistricten een gelijk aantal inwoners zouden hebben, sommige plattelands-districten noodzakelijkerwijs een enorme uitgestrektheid zouden hebben. De meeste mensen menen, dat een M.P. zijn kiezers moet kennen, hetgeen onmogelijk zou zijn, wanneer zijn kiesdistrict zich over honderden vierkante mijlen zou uitstrekken.

Elke verbetering op dit gebied zou dus in feite slechts betekenen een nieuwe, betere verhouding te vinden tussen het aantal kiezers, dat een stedelijk kiesdistrict vormt en dat van een plattelandsdistrict. Een commissie in Manitoba, welke in het leven geroepen was ter bestudering van deze herverdeling aldaar, gaf kortgeleden als mening dat "het aantal kiezers in de stedelijke en dat in de plattelandsdistricten zich dient te verhouden als 7 staat tot 4" — hetgeen in bevolkingsgetallen uitgedrukt, dus zou betekenen, dat wanneer één provinciale M.P. 8.000 plattelandsbewoners zou vertegenwoordigen, een andere door 12.000 stadsbewoners gekozen zou dienen te worden. Dit rapport gold natuurlijk alleen de provincie Manitoba, maar een onafhankelijke federale commissie (zoals onlangs door de huidige Progressive-Conservative Regering werd voorgesteld), belast met het samenstellen van een nieuw systeem voor de verdeling van de zetels in de federale regering, zou er veel toe kunnen bijdragen, dat zulke in het oog lopende onregelmatigheden, waardoor het mogelijk is, dat het ene parlementslid 10 x zoveel kiezers vertegenwoordigt als het andere, ten spoedigste worde gecorrigeerd.

Hoewel op iedere federale volkstelling noodzakelijkerwijs een herverdeling van de federale regeringszetels dient te volgen, zal een dergelijke herverdeling naar alle waarschijnlijkheid niet voor de eerstkomende verkiezingen plaats vinden.

Journalistieke (on)verantwoordelijkheid

Verleden week heeft British Columbia iets beleefd, dat waarschijnlijk wel de meest opvallende misdaad van haar historie is. Het bleek dat een man, Charles Heathman, die tot tweemaal toe veroordeeld en ook weer tweemaal vrijgesproken was van moord, tenslotte toch zelf toegaf de misdaad te hebben gepleegd. Wij hebben daarover kunnen lezen en het heeft de weerzin van allen opgewekt, dat de man durfde vertellen, dat het hem genoegen had verschaft zoals zijn slachtoffer — een tien-jarige jongen — zich had verzet.

De moordenaar kwam het kantoor van de grote krant in Vancouver, "Sun", binnen om te zien of er werk voor hem was. Hij liep daarbij een verslaggever tegen het lijf en vertelde, dat hij inderdaad de moordenaar was van Donald Ottley, nu 18 maanden geleden. Hij was onder de invloed van sterke drank geweest en dat had hem de drang tot moorden gegeven, vertelde hij.

De uitgever van het dagblad zag hierin "front-page-news" en liet het verhaal uitgebreid publiceren. Dit alleen al is sensationele journalistiek van zeer laag allooi. Het is daarom maar goed, dat de kritiek onmeedogenloos op de "Sun" neerkwam van alle zijden, zelfs van "The Provincial", een ander dagblad in Vancouver, merkwaardigerwijs behorend tot hetzelfde concern. De kritiek ging echter niet alleen over de wijze waarop de "Sun" zijn lezers dit nieuws opdiende, maar meer nog, dat het blad als dank aan de moordenaar, de man 12 uur de tijd gaf om weg te komen, alvorens het verhaal zou worden gepubliceerd. Nu verschuilt de "Sun" zich erachter, dat het de politie 2½ uur voor de verschijning op de hoogte heeft gesteld. Alsof dit een excuus is. Ook al zou dit waar zijn, dan heeft het de moordenaar toch nog altijd 9½ uur tijd gegeven om weg te komen. Gelukkig is de man gevonden. Hij werd gearresteerd op de World Fair in Seattle, Washington. Hij wordt nu vastgehouden onder de "Mental Hospitals Act".

Deze droeve geschiedenis is niet alleen tekenend, omdat deze man, nu hij tweemaal is vrijgesproken, volgens de Canadese wet niet opnieuw kan worden vervolgd, maar tevens omdat een dagblad hier blijk heeft gegeven een zeer ruim begrip te hebben van haar journalistieke verantwoordelijkheid. De wijze waarop de "Sun" hier zijn taak heeft vervuld, is wel niet anders te betitelen dan journalistieke onverantwoordelijkheid.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Maritime Matinee

DE WEG DOOR DE ZEE

Er heerst vreugde in de Maritimes, de oostelijke provincies van Canada, die grenzen aan de Atlantische Oceaan. Een van deze provincies, de kleinste die Canada bezit, Prince Edward Island, kreeg het verrassende, bijna niet te geloven besluit van onze regering te horen, bij monde van Prime Minister John Diefenbaker, dat binnen afzienbare tijd ons schone eiland geen eiland meer zal zijn.

De man van visie en vaart, onze Prime Minister, sprak enigszins visionaire en toch voor ons allen hier zulk een reële taal, toen hij sprak van een weg door de zee . . .

Een nieuwe band zal binnenkort ons eiland binden aan het vasteland, ditmaal een band van grint en klei en beton, een grote afsluitdijk, die een lengte zal hebben van meer dan negen mijl, en meer dan 100 millioen dollar zal kosten en die in minder dan tien jaar gebouwd zal zijn, dat is nieuws waar niet alleen alle eiland-bewoners met een zeker optimisme over spreken (want zoete taal wordt door deze mannen van het zoute water al spoedig op haar juiste waarde getaxeerd) maar ook elke rechtgeaarde Maritimer zich over verheugt en met zijn buurman van gedachten wisselt.

En hier gevoelen wij het onze roeping om U, geachte lezer, het doet er niet toe of U in Regina, Vancouver of Toronto woont, te laten delen in deze onze vreugde, en U op de hoogte te brengen van de gevoelens die in onze harten leven.

Ja, wat leeft er in die harten van de lobster-vissers, de aardappel-farmers en de personen die in hoogheid gezeten zijn, allemaal mensen wier belangen onze belangen zijn? Hoe bezien zij de toekomst van het eiland, dat binnenkort geen eiland meer zal zijn?

De nuchtere visser-man is ditmaal geneigd om zijn verbeelding even de vrije loop te laten, en hij ziet de grote koel-wagens reeds denderen over de zware dijk, de kostbare levende kreeften-last in een minimum van tijd over een minimum afstand vervoerend naar de markten waar lobsters tegen maximum prijzen worden verkocht, en hij lacht in zijn baard.

De farmer ziet zijn aardappelen, en waar ter wereld worden betere, smakelijker en meer gevraagde aardappelen verbouwd dan op dit vruchtbare eiland, in grote wagons glijden over de dijk naar de grote havens, vanwaar de kostbare piepers worden verscheept naar alle landen.

En de mannen die ons regeren? Onze onvolprezen premier van Prince Edward Island the honorable Walter B. Shaw, hebben wij nauwkeurig geobserveerd toen het grote nieuws hem bereikte en we kunnen de brede glimlach van voldaanheid die over zijn rond gezicht gleed, niet vergeten, toen hij mompelde: "A dream becomes true . ." Ook Mr. Shaw zag een visioen en ook hij verklankte dit visioen onmiddellijk in reële taal en klinkende munt (want dat is toch de geest van onze nieuwe wereld). "The tourists . ." zei hij, 'the tourists". Ja, de vacantiegangers, zij zullen naar het eiland stromen, zoals ze de vorige jaren hebben gestroomd, maar straks niet langer met een slakkengang over het blauwe water, maar met een jetvaart over het zwarte asfalt door de zee.

Wij hebben ook ons oor te luisteren gelegd bij Mr. Keith MacKinnon, de leidinggevende figuur in de maar al te vaak bezorgde, onzekere en meestal zeer somber gestemde wereld van het transport. Mr. MacKinnon wordt al vele dagen en vele nachten geplaagd met vele zorgen, die altijd weer hierop neer komen, hoe krijg ik onze kostbare producten van dit eiland over het woelige, koude, vaak met ijs gevulde water van de Northumberland Strait naar het vasteland van New Brunswick? Mr. MacKinnon, die op het oude aambeeld van de slechte aan- en afvoer heeft geslagen, heeft ons kort en krachtig ingelicht over zijn reactie op het grote nieuws, met deze woorden (vrij vertaald door ons, B.) "Mijne Heren . . . het kan verkeren. Grijp de luit, wij springen 50 jaar vooruit. Nu kunnen wij concurreren . . en op de grote markt ons duchtig weren".

Een nieuw lied van een gouden toekomst werd gezongen door alle, en het zijn er talloze, nieuwsbladen in the Maritimes. The Guardian "covers Prince Edward Island Like The Dew", een van onze lijfbladen, noemde deze nieuwe verbinding met het vasteland "a highway to prosperity".

En The Evening Patriot, Prince Edward Island's Family Newspaper, juichte dat nu het verstoppertje spelen met de grillige elementen van wind en water spoedig tot het verleden zal behoren. Geen ijsmassa's kunnen dan de veerponten meer een strobreed in de weg leggen, want er zullen geen veerponten meer zijn.

"A dream becomes true" . . we denken weer aan onze premier Mr. Shaw. Ja, de droom van Mr. Shaw is een oude droom. In 1873 toen Prince Edward Island zich als eiland en zelfstandige provincie schikte in the Dominion of Canada, toen werd reeds in het charter geschreven, dat "continuous communication" met de andere provincies een van de hoofdvoorwaarden zou zijn, waarom deze kleine, maar zeer belangrijke provincie zich zou inspannen om een integraal deel te worden van de Dominion of Canada. En sinds die dag heeft men gedroomd over een dam die het eiland zou verbinden met het vasteland. Een droom die reeds vele malen door vele mensen is gedroomd, besproken en becritiseerd.

Onze Prime Minister heeft de knoop doorgehakt en ons nu de belofte gegeven dat de dijk zal worden gebouwd. En wij horen in die aankondiging van onze vaderlijke Prime Minister tot zijn onderdanen, een zacht vermaan: Wees geduldig en weet, dat Ottawa jullie niet vergeet. In onze Prime Minister zagen we iets van de wijze vader die zijn ongeduldige kinderen maant tot geduld en hun met nadruk vertelt dat niet alle dromen bedrog zijn.

En tenslotte wat is de reactie van de oppositie partij, met name Mr. Lester B. Pearson? Toen het vliegtuig van de leider van de Liberal Party deze week landde op ons schone eiland, en werd opgewacht door een blijde schare, werd ook hem de vraag gesteld: Mike . . . what about the causeway? (Mike . . wat denkt je van de dijk?) "Beste jongens, zei Mike, Dief belooft jullie een dijk, maar wij bouwen jullie een dijk." En hoewel we het lang niet altijd met Mike eens zijn, geloven we onvoorwaardelijk dat belofte schuld maakt.

Bluenose

Mevrouw Laura Schippers †

In de vroege morgen van Zaterdag 28 April j.l. is te Eindhoven overleden Mevrouw Laura Schippers, echtgenote van Dr. A. W. Schippers te Toronto, uitgever van de Nederlandse Courant voor Canada. De heer en mevrouw Schippers redigeerden tesamen dit Nederlandse weekblad.

Mevrouw Schippers leed reeds geruime tijd aan suikerziekte en was in December van het vorig jaar naar Nederland vertrokken om rust te nemen. De laatste weken verergerde haar toestand en middelen ter genezing mochten niet meer baten.

Mevrouw Schippers heeft niet alleen door de Nederlandse Courant bekendheid verworven. Zij heeft enkele jaren een rubriek verzorgd in het bekend dagblad "The Globe and Mail" onder het hoofd "Canadian by Choice" en ook in andere periodieken verschenen artikelen van haar hand. Bovendien heeft zij meermalen voor de radio en T.V. gesproken.

Mevrouw Schippers was een geboren journaliste. Zij kon schrijven. Bovendien hanteerde zij de Engelse taal vrijwel met hetzelfde gemak als haar moedertaal. Zij had een eigen zienswijze, waardoor haar artikelen meermalen de aanleiding tot diepgaande discussies werden. Zij heeft ook de degen gekruist met de Canadese regering over de toepassing van de immigratie-wetgeving.

Haar rubriek "Vrouwen-varia" in De Nederlandse Courant voor Canada heeft waarschijnlijk wel het meest de aandacht getrokken.

Mevrouw Schippers bereikte de leeftijd van 47 jaar.

Dr. Schippers is thans met zijn zoon en dochter naar Nederland gevlogen, teneinde tegenwoordig te zijn bij de teraardebestelling. Daarna zal hij naar Canada terugkeren om het redacteurschap van De Nederlandse Courant verder alleen te voeren, hetgeen naar hij vertelde, de wens van Laura Schippers zou zijn geweest.

GAAN WIJ DE ROTSEN EN DE BERGEN SLOPEN?

In geval de wereld haar levensstandaard zou optrekken tot die van Amerika, dan zouden alle ter wereld bestaande mijnen en fabrieken een eeuw lang op volle kracht moeten werken om dit wonder tot stand te brengen!

Het staat te bezien of wij met de huidige energiebronnen dit kunnen volbrengen. Lang geleden kon de mens klompen zuiver koper dat hij voor zijn werktuigen nodig had, zo maar van de bodem oprapen. Nu heeft hij al het zuivere koper reeds lang doen verdwijnen en is gedwongen om kopererts te verwerken. Hij moet constateren dat ijzererts, kolen, aardolie en zelfs water op snelle wijze verminderen.

ENERGIE UIT STEEN

Aldus Dr. H. S. Brown, professor in de geo-chemie aan het California Institute of Technology. Volgens deze professor is het energieprobleem overigens niet onoplosbaar door de aanwezigheid van de onuitputtelijke bronnen van het atoom. Daarom acht professor Brown het mogelijk dat de mens eens voor zijn energievoorziening de bergen op aarde zal slopen. Bij reeds gedane onderzoekingen is vastgesteld dat een gewoon brok graniet uit de bergen, op één miljoen delen ongeveer vier delen uranium en 15 tot 20 delen thorium bevat. Beide elementen zijn te gebruiken voor het verkrijgen van atoomenergie. Overigens zijn het maar kleine hoeveelheden uranium en thorium die er in dat graniet aanwezig zijn, maar de hoeveelheid van deze stoffen in één ton graniet betekent evenveel energie als ca. 50 ton steenkool.

Om deze stoffen uit het gesteente te verkrijgen is betrekkelijk weinig energie nodig. Bovendien schijnen ook andere waardevolle metalen tijdens de bewerking van het graniet gewonnen te kunnen worden. Een wereld met een tienvoudige bevolking van de huidige en met een levensstandaard gelijk aan die van Amerika, zou per 100 jaar slechts één millimeter van de aardkorst voor zijn energievoorziening af moeten krabben om in de energiebehoefte te kunnen voorzien. Aldus professor Brown.

De Merkwaardige kerk in Canada

door Drs. M. Vrieze

②

DUTCHIES OF CALVINISTEN?

De mens leeft in deze wereld nimmer als een eenling. Op duizend en een manieren is hij aan anderen verbonden, wordt hij door zijn medemensen in zijn doen en laten bepaald, en is hij van anderen afhankelijk. We zouden bijna kunnen zeggen dat de mens altijd deel uitmaakt van de groep. Alleen maar, er is een vrijwel ontelbaar aantal groepen in de wereld, en een haast even ontelbaar aantal soorten van groepen. Wie daarover gaat nadenken krijgt haast altijd weer even het gevoel hier te staan voor een chaos. Want er is maar niet alleen de klaverjasclub ergens in een Amsterdamse straat, en het researchteam dat werkte voor de verbazingwekkende vlucht rond de wereld van John Glenn, of de streetcorner gang ergens in Toronto of Chicago. Er is niet alleen de klantenkring van de eierhandelaar in Vancouver, of de studentengemeenschap aan de universiteit in Karachi, en de dorpsgemeenschap van een plaatsje met een onuitspreekbare naam ergens op Nederlands Nieuw Guinea. Maar er is een duizendvoudige verscheidenheid van groepen, hier en ginds en overal op de wereld.

Eén ding kunnen we evenwel van vrijwel iedere groep zeggen: elke groep heeft bepaalde "waarden", die binnen de groep door de leden van het hoogste belang worden geacht. Wat die "waarden" precies zijn is niet zo gemakkelijk te omschrijven, maar dit kunnen we bijvoorbeeld er wel van zeggen, dat de leden van een groep naar de maatstaf van zulke "waarden" eigen en anderer gedrag afmeten. In het erkennen van en buigen voor zulke waarden ligt als het ware de grens tussen hen die buiten en hen die binnen de groep behoren.

Neem als voorbeeld een "gang" van teen-agers. Misschien bedrijven zij wel allerlei immorele daden. Maar tot de "waarden" die ieder lid van de "gang" zal erkennen behoort 't erkennen en volgen van de leider, het onder geen enkele omstandigheid verraden van de mede-gangleden. Terwijl het een van de doodzonden voor zulk een "gang" is zich te gedragen als een "chicken", m.a.w. vrees te tonen voor wat de grote meerderheid of althans de leidende figuren in de groep als "mannelijke daad" en als een flinke prestatie beschouwen.

Wat van de teenage-gang geldt, gaat nu echter ook op voor andere groepen van een misschien geheel verschillend karakter. Er zijn groepen waarin eerlijkheid en oprechtheid als het ware nummer één staat. Er zijn groepen waarin goede manieren en een verfijnde etiquette bovenaan de lijst van waarden prijkt. Wie zulke manieren niet heeft, zijn woorden niet op een bepaalde manier uitspreekt, etc. etc. valt uit de toon, en is als het ware een buitenstaander en vreemde eend in de bijt. Zo zijn er kringen, en nu komen we in een geheel andere buurt waar evenwel hetzelfde geldt, waarin het als een soort doodzonde geldt als men rookt, drinkt of een bioscoop bezoekt. En er zijn groepen waarin het tot de bon ton behoort volledig op de hoogte te zijn van de meest recente literatuur.

Ik beweer niet dat de dingen die ik hier aanduidde nu voor zulke groepen de enige waarden zijn die in zulke groepen of kringen geldingskracht hebben, maar wel dat ze mede bepalend zijn voor het karakter van zulk een groep. Ik beweer ook dat ze van belang zijn voor al die andere groepen of levensverbanden waarvan de mens zoal lid is of deel uitmaakt. Laten we proberen dit met een voorbeeld te verduidelijken.

Er is ergens een gemeente van welgestelde mensen. Verreweg de meeste leden van deze gemeente hebben, in de een of andere richting, een ruimschoots voldoende theoretische, vaak academische opleiding genoten. Dat weerspiegelt zich al onmiddellijk in de wijze waarop deze mensen denken en redeneren, in hun belangstelling voor zeer bepaalde onderwerpen en zaken, hun aandacht voor bepaalde publicaties, en wat al niet meer. Ook al gaan deze mensen niet eens al te vaak met elkander om, ze behoren, ook buiten hun kerklidmaatschap om, tot een bepaalde groep. Geen georganiseerde groep. Geen kring met een verenigingskarakter en zo. Maar toch 'n wezenlijke groep. Het is net, ook al hebben ze elkander nooit eerder ontmoet, of ze elkaar *her*kennen zodra ze elkander ergens op een visite tegenkomen. Ze voelen zich onmiddellijk samen verbonden tegenover en afgescheiden van anderen die minder welgesteld zijn en wier ontwikkeling geheel anders gericht is. Er zijn waarden die ze beiden hoog houden en als min of meer normatief hebben aanvaard. Maar, dit heeft nu invloed op de wensen die ze tegenover en in de kerk hebben. Ze verwachten een prediking die, wat zij dan noemen, 'verantwoord" is, en een manier van preken die strookt met hun eigen ontwikkeling en belangstelling. Ze hebben zo hun eigen gedachten over de liturgie, over de architectuur van de kerk, over het kerkelijk verenigingsleven, en zo meer.

Maar nu is daar een geheel andere groep. Ik denk aan de mensen uit de buurt van de klaverjasclub. Ze houden van een gezellig "spelletje" in plaats van een boek van Sartre of Marcel. Mensen van stavast, betrouwbaar en goedhartig vaak. Als je er een tegenkomt zie je maar zo dat ze een bonk werk kunnen verzetten. Maar van paperassen en commissies en zo moeten ze niets hebben. Als de architectuur van de kerk wat al te statig is zitten ze te draaien in de bank van al die "deftigheid" en "stijfheid". Als de preek het al te vaak heeft over "de moderne mens" en diens "problematiek" zeggen ze geirriteerd tegen elkaar na afloop van de dienst dat ze die "geleerderigheid" maar "niks" vinden. Ze wilen een preek die hen rechtuit, simpel en glashelder aanspreekt. Het "gewone" evangelie. Als iemand na de kerkdienst tegen hen zou zeggen dat ze toch wel kunnen wachten tot ze thuis zijn met het roken van een sigaretje kijken ze je aan alsof ze het, zogezegd, in Keulen horen donderen, en dat is 'n héél eind uit de buurt! Ook deze mensen behoren tot een groep, of tot allerlei groepen. Ook in hun groepen zijn er waarden die worden hooggehouden. Waarden waarvoor ze het respect en het ontzag niet zo maar een, twee, drie verliezen zodra ze in de buurt van het kerkelijk leven komen.

We mogen wel zeggen: allerlei groepswaarden zoeken erkenning ook in de kerk en in het kerkelijk leven. We kunnen zelfs verder gaan, en stellen dat in een kerk, waar de meerderheid der leden tot een bepaalde groep of groepenreeks behoort, allerlei groepswaarden *zich weerspiegelen*. De opmerking van Vance Packard over de Episcopaalse kerk in de Verenigde Staten, "The Episcopal churches have a style of architecture, a dignity of breeding of its clergy and richness of ritual that reflect values cultivated by the upper class", valt dan ook inderdaad uit te breiden tot allerlei andere kerken en meerdere klassen. (The Status Seekers, pag. 173).

In een vorig artikel wezen we erop dat een van de merkwaardigheden van het kerkelijk leven in Canada is dat we hier kerken aantreffen die min of meer exclusief hun leden betrekken hetzij uit een bepaalde ethnische groepering, hetzij uit 'n bepaalde maatschappelijke kring of stand. En we wezen erop dat het nadenken daarover ons voor allerlei belangrijke vragen plaatst. Vragen ook met betrekking tot ons eigen kerkelijk leven van calvinistische snit.

Het is heel gemakkelijk, maar ook nogal achteloos, om te zeggen dat er in onze kerken natuurlijk plaats is voor iedereen. Ik denk zo dat ieder, uit welke groep of kring of ethnische achtergrond hij dan ook afkomstig moge zijn, theoretisch bereid zal zijn en zelfs verlangend om werkelijk aan *allen* in eigen kerkelijk leven een plaats te bieden. De moeilijkheid ligt evenwel, zoals zo vaak, in de afstand die er tussen theorie en praktijk maar al te vaak blijkt te zijn, van hoe goede wille men ook overigens vervuld moge zijn.

Natuurlijk ligt het probleem in het kerkelijk leven waaraan de lezers van ons blad in Canada deel hebben meer in de richting van het min of meer exclusief de kerkleden betrekken uit de Nederlands-ethnische groep in Canada, dan dat er sprake zou zijn van een betrekken van de leden uit een bepaalde maatschappelijke klasse. Hoewel, ook dit laatste moge toch weer niet over het hoofd worden gezien. Het is immers een feit dat de grote meerderheid van wie uit Nederland emigreerden uit een en dezelfde, hier wat breed te nemen, maatschappelijke "stand" (als U een ander woord wilt gebruiken omdat U stand wat onsympathiek vindt klinken door de nare associaties die het bij velen opwekt, is U daar natuurlijk vrij in; we spreken hier geen enkel waarderingsoordeel uit over het bestaan van standen) afkomstig zijn. Iets wat ontegenzeggelijk keer op keer merkbaar wordt in het kerkelijk leven.

Maar nu kunnen we, in verband met deze typisch ethnische achtergrond, welke een speciaal karakter of kleur aan dit kerkelijk leven verleent, niet volstaan met de opmerking dat dit mettertijd wel "vanzelf" verdwijnen zal. Het voorbeeld van de Christian Reformed Church met haar meer dan honderdjarig bestaan op dit vasteland en haar nog steeds "Dutch" karakter in vele opzichten, leert hier de nodige voorzichtigheid. Zulke zaken gaan niet "vanzelf".

Of de oplossing dan daarin ligt dat ieder sterk zijn best zal moeten doen om die ethnische achtergrond dan maar zo snel mogelijk te vergeten en alle ethnische merkwaardigheden zo grondig mogelijk te onderdrukken en verdringen? We menen zeer beslist van niet. Het gevaar ligt evenwel vooral daar waar we eenvoudig ons ethnisch verleden, dat ons ongetwijfeld nog geruime tijd als karakteristiek zal worden aangerekend, aanvaarden als ons allereerst en allermeest bepalend. Vanuit de mentaliteit die velen beheerst hier in Canada is daartegen niet het minste bezwaar, mits onze kerken zich dan maar laten inpassen in de vreedzame samenleving naast elkaar van German Baptist, Ukrainian Catholic en Greek Orthodox kerken, etc. etc. Niemand zal in Canada voluit en overernstig het bestaansrecht van een kerk met typisch "Dutch" karakteristieken willen aantasten wanneer die kerk zich laat voegen in het wijdgeschakeerde Canadese patroon. Men zou echt geen reden weten op te geven waarom die Dutchies niet hun eigen kerk mochten hebben. En dit is inderdaad de gemakkelijkste weg. Onze kerken kunnen zich dan concentreren op zichzelf en op de enkeling die wellicht het pad van onze evangelisatiewerkers kruist. Maar we moeten ons dan wel bewust zijn dat we daarmee het calvinistisch, ja zelfs het christelijk en dus wereldwijde karakter van onze kerken hebben prijsgegeven.

Er is, dunkt ons, maar *één* weg waarop we dit gevaar kunnen ontlopen. Namelijk dat onze kerken van calvinistische snit en confessie zich realiseren dat haar calvinistisch karakter voor de volle honderd procent moet domineren in lid, gemeente en kerkverband. Met het gevolg dat de waarheid van het belijden der kerk aan de Canadese orde wordt gesteld als een absolute, een werkelijke en *aller* erkenning vragende waarheid. Dat betekent full time evangelisatie. Dat houdt in belijden en beleven met vol elan en krachtige overtuiging en beslistheid. Maar het brengt ook mee de werkelijke "ontmoeting" met de andere kerken op het Canadese erf. Een ontmoeting die veelal misschien een publieke botsing zal betekenen, en die in ieder geval een bijzondere inspanning zal eisen.

Maar alleen zo zal "men" kunnen gaan spreken van een calvinistische, in plaats van een Hollandse kerk, van een calvinistisch belijden in plaats van een typisch ethnische eigenaardigheid. Belangrijker nog, eerst dan kunnen onze kerken meewerken aan een vernieuwde confrontatie van het Canadees kerkelijk leven met de levende actualiteit van den Levenden Heer, Christus.

Nu moeten we evenwel dieper op deze 'weg" ingaan, wil dit alles niet een "kreet" en een slogan blijven. Daarom moet er een volgend artikel volgen.

(W)aken,
(W)erken,
(W)ederkomst.
(Mattheus 25)

de wijze en de dwaze maagden,
het is maar een gelijkenis;
maar Jezus sprak door deze woorden
dat waken eis des levens is —
de wijze maagden bleven wakker
verwachtende hun aller Heer;
de dwaze daarentegen sliepen —
"want och, de Heer, Hij komt niet meer" —
Hij kwam — de wijzen gingen binnen
en zaten mede aan de dis;
de dwazen werden uitgesloten,
in nacht en diepe duisternis.

•

ook sprak de Heer over talenten,
de één kreeg weinig, d' ander veel;
maar allen moesten medewerken
met het hun toevertrouwde deel —
na lange tijd, de Heer kwam weder
vroeg rekenschap van elke knecht;
en zij die veel gewonnen hadden,
nog meer loon werd hun toegezegd —
maar d' ene, die niet dacht aan werken
leefde, of was er geen talent,
ook dat ene werd hem ontnomen —
"gaat weg, Ik heb u nooit gekend" —
het slot: Mattheus vijfentwintig,
spreekt wakers, werkers, ernstig aan;
straks als de jongste dag zal wezen
dan zullen allen voor Hem staan —
nog toeft de Heer; eens komt Hij weder
vol glorie en vol majesteit;
Waken, Werken, Wederkomen;
drie W's — zijn w' allen voorbereid?

V.

Op 7 Mei aanstaande zal

DE DERDE GROTE Nederlandse Tentoonstelling

in het FORUM te HAMILTON

officieel worden geopend door de Hon. B. L. Cathcart, Ontario Minister of Travel and Publicity

De Tentoonstelling zal worden gehouden van 7 Mei tot en met 12 Mei aanstaande, elke avond van 7 uur tot 11 uur en Zaterdag van 1 uur 's middags tot 11 uur 's avonds.

75 stands van Nederlandse producten en bezienswaardigheden kunt U bewonderen

met Nederlands nieuwste producten op het gebied van textiel, meubelen, radio's en televisies, bakkerijproducten, bloemen en zaden, voedingsproducten enz.

U kunt U laten adviseren voor Uw komende reis naar Nederland door bekende Transportbedrijven en Reisbureaux. Vergeet U vooral niet een bezoek te brengen aan het Nederlands Restaurant en de bar waar U weer echt Nederlands kunt eten en drinken.

Voor de eerste maal zal door het televisie station "Channel 11" de populaire P.M. Show van BOB McCLEAN, ter gelegenheid van de derde Nederlandse Tentoonstelling, direct vanaf het Forum op Maandagavond 7 Mei worden uitgezonden.

Hilde Feenstra, bekend door haar optreden voor radio en televisie, zal U op gezellige wijze bezig houden met Nederlandse en Amerikaanse "songs".

Een volksdansgroep met internationale reputatie brengt U elke avond een collectie van Nederlandse en andere Europese dansen.

Naast de dagelijkse directe uitzendingen van Radio C.H.M.L. kunt U op Woensdagavond, 9 Mei, Wim van Turennout van Voice of The Netherlands, zowel zien als beluisteren, direct vanaf de Nederlandse Tentoonstelling.

Als een speciale attractie is er een typische Amsterdamse straat over een lengte van 20 meter, een Alkmaarse kaasmarkt en een voorstelling van de wereldvermaarde DELTA WERKEN te bezichtigen.

TIENTALLEN DEURPRIJZEN zullen worden beschikbaar gesteld, waaronder speelgoed, kinderfietsjes, horloges, electrische gebruiksvoorwerpen, enz.

Mogen wij U dus weer verwachten op de derde Nederlandse Tentoonstelling in Hamilton

Overheids-bemoeiing met kerkelijke aangelegenheden in het verleden

In de 18e eeuw bestond te Groningen de vreemde gewoonte om bij doopsbediening aan de ouders géén vragen te stellen! Herhaaldelijk protesteerden de dominees daartegen, maar burgemeesters en raad hielden voet bij stuk: het was vanouds niet gebruikelijk geweest in Groningen, dus het moest ook maar niet worden ingevoerd. Daar hielp geen kerkelijke vergadering wat aan. In 1721 echter besloot de kerkeraad de vragen tóch te stellen, maar dan alleen aan hen die zich vrijwillig bereid verklaarden om er op te antwoorden. Een verzoek hiertoe, aan de stedelijke overheid gericht en ondertekend door alle predikanten, werd echter niet ingewilligd. Drie dominees besloten om zich hier niet aan te storen en zij schreven dat aan de vroedschap. Er kwam een laconiek briefje terug, waarin de Raad verklaarde dat hij "met grote surprise" van het domineesverzet had kennis genomen. Verder schreef de Raad dat de predikanten verplicht waren "den magistraet te gehoorsaemen in alle dingen, die niet strijden tegen Godts woort volgens artikel XXXVI van de geloofs belijdenisse der Gereformeerde kercken van Nederlandt".

Doch de Groninger Raad schreef nóg een briefje, en wel aan de ambtenaar die belast was met het uitbetalen van de predikantstractementen. Hem werd opgedragen om van het eerste kwartaal tractement, dat de drie tegenstrevende dominees zouden ontvangen, 25 guldens in te houden. Dat was dan een surprise voor de weleerwaarde heren, die zich durfden verzetten tegen de edelachtbare mannen van het stadhuis. En daarmede was hun verzet meteen aan de kant. Het zou nog tot in de Franse tijd duren eer te Groningen de doopvragen gesteld werden!

Een massa narigheid tussen Overheid en predikanten ontstond door de kermis.

Dat de regeerders dit platvloerse volksvermaak lieten voortbestaan was de zielzorgers een voortdurende bron van ergernis. Maar hoe de dominees ook voor afschaffing pleitten, de edelachtbaren hadden er geen oren naar. Zodat de predikanten dan maar op de Zondag, voorafgaande aan de kermis, een boetepreek hielden. Veel hielp dat echter niet: de mensen waren geneigd te veronderstellen dat de boetepreek tot de voorbereiding van de kermis hoorde.

In een vergadering van de classis Amersfoort in 1773 werd gerapporteerd, dat te Vreeland de kermis op Zondag begonnen was aanstonds ná het eindigen van de predikatie "met verkoopen, koekdobbelen, in de herberg op de fiool te spelen, te dansen en andere buitensporigheeden meer te plegen, en dat wel nota bene onder toelaating, althans in tegenwoordigheidt, van den Schout der plaats". Zodat de Vreelanders, met de boetepreek nog in hun oren, regelrecht vanuit de kerk het kermisterrein opstapten!

De Hollandse dichter Pieter Langendijk (1683-1756) zong dan ook terecht:

Gij wilt de kermisvreugd, mijn Leraar! doen vertrekken?
Ik prijs Uw ijver, maar Gij predikt tegen gekken.
Ach! is de wereld niet een markt vol ijdelheid,
Daar Demokriet om lacht, daar Herakliet om schreit?
Vermoei U niet te veel met vruchteloos te spreken.
De kermiszotheid danst, en laat de wijsheid preken.

In weerwil van dit advies op rijm, kwamen jaar in, jaar uit van de kansel de strafsermoenen tegen dit kermisbezoek, waarbij predikanten niet alleen de gemeente, maar ook de Overheid vermaanden. "Daar zitten de schuldigen!" riep in 1877 in de N.H.-kerk van Warnsveld Dr. A. J. Th. Jonker uit, na een boetepreek in verband met de ophanden zijnde kermis, en hij wees naar de burgemeester en de raadsleden onder zijn gehoor. De burgemeester stapte prompt de kerk uit. Maar ook de gemeente was boos: Ds. Jonker had de dierbare kermis durven aantasten!

Op de biddag van 1788 preekte in de Martini-kerk te Groningen Ds. De Blau. Nu wilde het dat de Raad voor biddag preken een speciaal voorschrift had gegeven. In zijn verkondiging maakte Ds. De Blau hierop een aanmerking, maar dat zat hem niet glad. Op het matje geroepen bij de heren van het Stadhuis, legde men hem de navolgende verklaring ter ondertekening voor:

"Ik betuige dat het mij van harten leed is het ongenoegen, hetwelk ik aan de Edele Mogende Heren Burgemeesteren en Raad deezer stad hebbe gegeven door de onvoorzichtige en ongemesureerde uitdrukkingen in mijne jongst gedane biddagsrede, waarover ik van hun Edele Mogende ootmoedig verschooning **verzoeke".**

Ds. De Blau weigerde zijn handtekening te zetten. Wèl wilde hij een in zachtere bewoordingen gestelde verklaring tekenen. De heren wensten dat echter niet en ontsloegen Ds. De Blau op staande voet uit de dienst der kerk, niettegenstaande hij al 30 jaar in de stad Groningen werkzaam geweest **was!**

In Juni 1738 nam de Raad van Wijk bij Duurstede het volgende besluit:: "Klachten overgekomen zijnde, alsdat gisteren de predikant van Ravenswaay alhier gepredikt heeft en zeer slechte dingen aan de gemeente had verkondigd, en voorgesteld dat er weinigen in deze stad zouden zalig worden en meer andere redenen, is besloten dat men zal laten aanzeggen aan de beide predikanten van deze stad, alsdat de predikant van Ravensway niet meer in deze stad **zal hebben te preken".**

Men liet zich te Wijk bij Duurstede nu eenmaal niet het uitzicht **op de hemel ontnemen!**

FOR BOYS and GIRLS

Dear Boys and Girls:

Once again we have three stories to be published from our fruit contest which you did in the Christmas Holidays. This will be the last time because now we have to work on the Easter Colouring Contest. We hope you all joined that contest too. We received quite a few entries already and we were surprised to see all the good poems and nicely coloured pictures. So don't forget to join us in this, you can still do it! We'll be looking forward to seeing your entry come in.

★

WHAT AM I?

I am a delicious citrus fruit. Many little children often eat me because they think that I am very tasty. Also at the bedsides of ill people I may be found. I am grown in Central America and other citrus-growing countries. If left too long in a warm, moist place I may next be found rotten. Would you know what this yellow fruit might be?

Answer: BANANA

Anna Byker,
R.R. 1, Brinston, Ont.
13 yrs. old.

★

THE BOY, THE GIRL AND THEIR FAVOURITE FRUIT

Once upon a time there was a boy and a girl. They lived far in the woods with their mother and father. Their father owned a garden outside and in it he had strawberries. Every year when the strawberries grew the boy and girl went into the garden and picked off all the strawberries they could find. They knew they were not allowed to. But one year when they went to pick the strawberries their father saw them and sent them to bed. The next years they never got any more. Every time they looked at the strawberries their mouth watered but they never picked one.

Strawberries are my favourite fruit too. I eat them every year because they are so good and have lots of juice in them. That's why I like them.

Rita Heeringa,
65 Spruce Ave., Richvale, Ont.
10 yrs. old.

★

STORY

Title:
HOW MAN IMPROVED FRUITS

Many years ago nobody thought anything of fruits, until God opened the eyes of man that they saw that some fruits were good to eat. Of some of these fruits, they could make dye of some other fruits they could use it as ink, and I am sure there are many more ways.

When machines began to developed, man began to cultivate and selected the best from the worse. By choosing the best fruits and there breading place, very fine specimens are obtained.

These wonderful fruits were once produce from small wild fruits cultivated by man, from all parts of the world.

Bananas are my favorite fruit, as I have learned, bananas grow in bunches as they developed they turn upward. Bunches are always cut when they are still green the reason is that if they ripen the skins splits and little insects crawl out and spoil the fruits. The leaves grow about 4 or 5 ft. There are always many varities of bananas. It is God's blessing when we each year get a good amount of these fruits.

Jo-Anne Hanegraaff,
Port Credit, Ont.
12 yrs. old.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

The Lord, in His great goodness, entrusted in our care another child

ALBERT THEODORE

A brother for:
Gary, Jeanny,
George and Linda.
Mr. and Mrs.
A. Van der Gaast.

R.R. # 3, Bowmanville, Ont.

Getrouwd:

BERTUS BEIMERS
en
HARMIEN ALKEMA

Hamilton, 21 April 1962.

Toekomstig adres: P.O. Box 343, Pembroke, Ont.

Mr. and Mrs. Laurens Kaldeway wish to announce the wedding of their daughter

MARGARET
to
Mr. JOHN VANDERLAAN Jr.

of Brampton, son of Mr. and Mrs. John Vanderlaan Sr., Wallaceburg.

The wedding will take place D.V. Friday, May 18, at 7 p.m. in the Second Christian Ref. Church of Sarnia.

Rev. A. B. C. Hofland officiating.

Sarnia, Ont., 1226 Echo Rd.

Mr. and Mrs. Henry van der Vinne announce the marriage of their daughter

LINY
to
Mr. JOHN STARING

The wedding will take place Saturday the twenty-sixth of May at four P.M., D.V., at the Christian Reformed Church in Weston, Ont.

Rev. Henry A. Venema officiating.

Te koop:

100 ACRES DAIRY FARM

in de omgeving van Woodstock, Ont. Flinke barn met varkensschuur en kippenhok. Zowel land als gebouwen zijn in goede staat. Het huis bevat 8 kamers, heet en koud water, moderne keuken en badkamer. Prijs $ 24.000 met $ 10.000 down. Brieven onder no. 1485, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Heden nam de Here tot Zich, in Zijn heerlijkheid, onze innig geliefde Man, Vader, Behuwd- en Grootvader

ELTJO LANINGA,

op de leeftijd van 55 jaar.

Groningen, 21 April 1962.
Verzetsstrijderslaan 26.

A. C. A. Laninga—
de Boer.

Vancouver:
C. A. E. Laninga.
W. Laninga—
van der Velden.

Sydney:
A. J. J. Laninga.

Grand Rapids:
A. C. Kwantes—
Laninga.
D. Kwantes.

Groningen:
Johan Laninga.
Catharina Laninga.

en kleinkinderen.

Met grote dankbaarheid aan God hopen wij D.V. met onze geliefde ouders en grootouders

JAN PIERS
en
ELIZABETH PIERS—STUIVE

op 5 Mei 1962 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:

Ladner (B.C.):
H. Bolt—Piers.
B. Bolt.

Neerlandia (Alta.):
K. Piers.
T. Piers—Zuidema.

Richmond, (B.C.):
A. Folkerts—Piers.
A. Folkerts.

en kleinkinderen.

4846 - 55 B Street,
Ladner, B.C.

Op Donderdag 10 Mei 1962 hopen onze geliefde ouders

SAKE JACOBS STRIKWERDA
en
CORNELISKE VAN ROUKEMA

de dag te herdenken, dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Wij zijn met hen de HEERE dankbaar voor deze gegeven jaren.

Orillia, Ont., Mei 1962.

Coldwater, Ont.:
Mrs. en Mr. J. de Haan.

Leeuwarden, Holland:
Mrs. en Mr. F. Wesseling.

Drayton, Ont.:
Mrs. en Mr. A. Taekema.

Bowmanville, Ont.:
Mrs. en Mr. J. Strikwerda.

Orillia, Ont.:
Miss L. Strikwerda.

Orillia, Ont.:
Mr. R. Strikwerda.

Sault St. Marie, Ont.:
Mr. Y. Strikwerda.

en 11 kleinkinderen.

HIGHSCHOOL GIRL (15)

would like work in summer months, in store or as mother's helper. Southern Ontario. Write to no. 1486, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WEGENS GEBREK AAN OPVOLGER

GROTE, MODERNE DAIRYFARM TE KOOP

met groot melkcontract

Bijna 300 acres zeer vruchtbaar land, waarvan 260 acres bewerkbaar en 36 acres bos, geschikt voor "pasture" voor jongvee. 2 huizen, terwijl het eerste huis prachtig mooi is en van alle gemakken voorzien. Het 2de huis is goed, doch heeft geen badkamer en geen centrale verwarming.
De grote bedrijfsgebouwen zijn uitmuntend en zeer modern. De barn biedt ruimte voor 150 stuks vee. Grote opslagplaats voor graan, hooi en stro. Altijd volop water bij Deep Wells. 62 melkkoeien, 25 heifers en 17 kalveren. Totaal 102 stuks vee. Het machinepark is te uitgebreid om dit alles in de advertentie te vermelden, doch alle machinerieën zijn in prima staat.
De melkcheque varieert tussen $ 1.700.— en $ 1.850.— per maand, en kan geleidelijk worden opgevoerd.
Gevraagd downpayment $ 25.000.— en over de prijs kan nader worden onderhandeld. Er is meer dan $ 100.000.— hypotheek beschikbaar à 6% en deze kan voor 20 jaren worden verstrekt. De maandelijkse payments zijn slechts $ 800.—, rente en aflossing inbegrepen. Indien U over $ 18.000.— van Uzelf beschikt, dan ligt deze solide farm in Uw bereik, daar wij in staat zijn U te helpen met de financiering van $ 7.000.— ter aanvulling van het downpayment.
DIT IS EEN DER BESTE FARMS IN DE NIAGARA PENINSULA EN BIEDT GROTE MOGELIJKHEDEN VOOR EEN VAKMAN FARMER MET ENIGE ZOONS.
Wij zijn gaarne bereid aan serieuze gegadigden alle verdere inlichtingen en een foto van de farm te verstrekken.

K. KRAAY, Real Estate Broker

Kantoor 15 King St., ST. CATHARINES, ONT. Tel. MU 5-4245
Huis adres:
2 Juliana Crescent, St. Catharines, Ont. Tel. WE 4-1813

Met grote dankbaarheid aan God hopen wij, zo de Here wil, met onze geliefde ouders en grootouders

HINKE KLOOSTER
en
FROUWKJE KLOOSTER—
BARON

op 12 Mei 1962 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

F. Klooster.
A. M. Klooster—Postma.
Hank, Barbara en
Arnold - Bert.
S. Klooster.
L. Klooster—Haisma.
Henry, Glenda en
Sidney - Ferdinand.
Grace.
Auke.
Winnie.
Jake.

Gelegenheid tot feliciteren op 14 Mei, 's middags van 2—4 uur.

Rocky Mountain House, Alta.
Box 640.

Op 12 Mei 1962 D.V. hopen onze lieve ouders en grootouders

JEEN HOEKSTRA
en
GRIETJE HOEKSTRA—
HOEKSTRA

te herdenken dat ze 35 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat ze nog lang voor elkaar gespaard mogen blijven, is de wens van hun kinderen en kleinkinderen.

Eberts:
Harry & Janny Hoekstra.

Chatham:
Andrew & Griet Hoekstra.
Ted & Tina Hoekstra.

Sarnia:
Bill & Betty Vroom.

Chatham:
Jack & Jeany Hoekstra.

Blenheim:
Ben & Martha Sonneveld.

Ridgetown:
Edward & Janet
Hoekstra.

Dresden:
Herman & Mary Devries.
Joe Hoekstra &
Suzan Dehaan.

Arnold.
Tina.
Roger.
Elisabeth.

en 18 kleinkinderen.

Gelegenheid te feliciteren 's avonds 8 uur in de Richardson Hall, Dresden.

(Herplaatsing)

Zo de Here wil hopen we met onze geliefde Ouders en Grootouders

FREDERIKES KNIP
en
ROELFINA KNIP—BEKKERING

op 6 Mei 1962 hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:

Wiechert en Jeltje Knip,
Centralia, Ont.

Henk en Tollie Nieman,
London, Ont.

Harm en Klasien Knip,
Clandeboy, Ont.

En 11 kleinkinderen.

Gelegenheid te feliciteren Maandag 7 Mei om 8 uur P.M. in de Church basement, Christian Reformed Church of Exeter.

R.R. 1, Centralia, Ont.

Met dankbaarheid aan God hebben wij met onze Ouders en Grootouders

RIENK FEDDEMA
en
PIETJE FEDDEMA—BOERSMA

op Zaterdag 28 April 1962 hun 35-jarige echtvereniging herdacht.

Dat zij nog vele jaren voor elkaar en voor ons allen gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen:

London:
Sjouk Feddema.

Elkhorn, Wisc., U.S.A.:
John Feddema.
Grace Feddema—
Hiemstra.

Wallaceburg:
Peter Feddema.
Marge Feddema—Everts.

Strathroy:
Ipe Vander Deen
Grace Vander Deen—
Feddema.
Jack Feddema.
Ann Feddema—Linker.

Jarvis:
John Berg.
Ann Berg—Feddema.

Strathroy:
Jane Feddema en
Ted Greidanus.
Rienk Feddema.
En 11 kleinkinderen.

R.R. 5, Strathroy, Ont.

We gratefully announce that our beloved parents and grandparents

Mr. GEERT MOZES
and
Mrs. JELTJE MOZES—DROST

the Lord willing, hope to commemorate their 25th wedding anniversary on May 5th, 1962.

Their grateful children:
Marguerite and Henry.
Marie and Ken.
Garry.
Ann Jane.
Jim.
Grandchild -
Julia Winnefred.

R.R. # 2, Newmarket, Ontario.

Zo de Here wil hopen we met onze geliefde Ouders en Grootouders

OEBELE SIJTSMA
en
ABELTJE TJITSKE SIJTSMA—
DOLL

op 7 Mei 1962 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:

Stratford, Ont.:
Sake en Tiny Sijtsma.

Waterford, Ont.:
Berend

Grand Rapids, U.S.A.:
Willem.

Waterford, Ont.:
Geert.
Piet.
en kleinkind.

R.R. 3, Waterford, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde Ouders

ANTON DE GROOT
en
IMKJE DE GROOT—LYSTRA

op 13 Mei 1962 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:
John & Nellie De Groot,
Frank, Jack, Judy, Gertie,
Pearl, Betty, Alita, Doug,
Sadie, Janet, Alan,
Doreen, Andy.

Sarnia, Ont.

EERSTE KLAS 260 ACRES FARM TE KOOP

Er is een grote barn voorzien van stanchions en waterbowls voor 55 melkkoeien, een best huis met badkamer, grote keuken, huiskamer en 3 ruime slaapkamers. Verder nog enkele kleinere bijgebouwen en garage.

De eigenaar heeft op deze farm ongeveer 10 jaar met groot succes gewerkt en heeft nu een ander groot bedrijf gekocht. Om deze farm dus snel te verkopen is de prijs zeer laag gesteld, namelijk $ 21.000.— en voor een betrouwbare familie is het downpayment nader overeen te komen. Elk offer aan het downpayment wordt door de eigenaar serieus overwogen. Hypotheek verkrijgbaar à 6% met zeer lage afbetalingen. Dit is een pracht farm voor melkvee, het opfokken van PURE BRED vee of voor het houden van beef-cattle.
Deze farm is gelegen dichtbij Morrisburg en ongeveer 50 mijl van Ottawa.

Telefoneer ons "Collect" voor verdere inlichtingen en het maken van een afspraak.

K. KRAAY, REALTOR

2 JULIANA CR., ST. CATHARINES, ONT. Tel. WE 4-1813

---

128 Acre Dairy Farm

Groot huis met badkamer, geen furnace. Geschikt voor twee gezinnen. Barn met stable cleaner. Cement silo. Melkhuis. Garage. Tractor, ploeg, eggen, bulk cooler. Enz. enz. 35 stuks vee. Holstein. Melkgeld ongeveer $ 1000.00 per maand. Het melkcontract is in de regel altijd open. Er is hier dus een goede kans om het melkgeld op te werken. Kleigrond. Vraagprijs $ 47,500.00. Down $ 10,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For sale:

50 ACRES FARM

8 room brick house, 2 barns, hydro, water pressure, ¼ mile west of village of Londesboro (north of Clinton), $ 7,500.—. Dick Walinga, R.R. 1, Londesboro, Ont.

Bookbindery, located in Ontario, specialized in journal binding, newspaper binding, and re-binding of library books, wants

PART-TIME REPRESENTATIVES

in every province of Canada to call on libraries, hospitals, doctors etc. The men we are looking for should have at least High School education and should be willing to work on commission-basis. Send application with references to Nr. 1484, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Gevraagd:

NET MEISJE

voor dag en nacht, in gezin met drie kinderen, omgeving Don Mills, Toronto. Phone HU 8-1644.

Gezin met 6 kinderen, waarvan vader werkloos is,

ZOEKT WERK

op broederij van kippen, tuindersbedrijf of iets dergelijks. Zeer dringend. Brieven onder no. 1488, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

A SINGLE MAN

for hired help on a dairy farm. Live in. Must be able to milk. Year round position for $ 160.00 per month. A raise after a couple of months if considered satisfactory. Kitchener area. Write to Box 1487, % Calvinist—Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd:

GETROUWD ECHTPAAR

of gezin op farm. Tevens enige "single" mannen. Inlichtingen geeft S. Klaver, contact man Chr. Ref. Church, Stratford, Ont. Adres 255 Erie St., tel. 271-2628.

Wanted:

GIRL FOR GENERAL HOUSEWORK

Must be good with children. Live in or out. Write to: Mr. M. Koole, R.R. 1, Jordan Station, Ont., or call LO 2-4641 Vineland.

Wanted:

EXPERIENCED MAN FOR GREENHOUSE WORK

Year round position. Group insurance plan, etc. Contact Creekside Gardens Ltd., R.R. 1, Jordan Station, Ont., or call LO 2-4641 Vineland.

"Never a dull moment in Ma's house."

Voor gezelligheid en goede service phone or write

MA SCHUURMAN

39 Indian Trail, Toronto 3, Ont.
RO 2-7846.

Wanneer zal 't zijn ?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Stratford, Ont., Rev. J. Nutma van Acton, Ont.

Bedankt

voor Duncan, B.C., Rev. Wm. L. Vander Beek te Richmond, B.C.

REV. K. HART ERNSTIG ZIEK

Naar wij vernemen is de bekende predikant van Peterborough, Ont. ernstig ziek. Rev. Hart heeft opnieuw een hartaanval gehad, doch blijkbaar in ernstiger mate dan de vorige keer. Hij is in het ziekenhuis te Peterborough opgenomen.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Edmonton, Alta. (Bethel), Cand. S. Vander Schaaf, die voor verdere studie tijdelijk naar Nederland vertrekt. Toezegging van beroep is nu gedaan aan Cand. W. Kroon.

Rev. Kolenbrander van Guelph, Ont. is met zijn vrouw 12 April naar Nederland vertrokken en hoopt 13 Juni weer in New York te arriveren.

NETH. REF. CONGREGATION (Geref. Gemeenten)

Rev. L. Kieboom van Artesia (Calif.) die het beroep aannam naar Norwich, Ont. is aldaar gearriveerd en heeft zijn arbeid aldaar reeds aangevangen.

(AM.) CANADIAN REFORMED CHURCHES

De kerkeraad van de gemeente Grand Rapids heeft de classis meegedeeld dat de diensten te Paterson, N.J. zijn stopgezet, daar de meeste leden zich hebben gevoegd bij een andere kerkformatie.

FREE CHR. REF. CHURCH

Volgens een bericht in "The Messenger", orgaan der Free Chr. Ref. Church, zijn in Aldergrove, B.C. negen gezinnen ofwel 25 leden overgekomen uit de Chr. Ref. Church of Haney, B.C. Diensten worden nu gehouden in de Community Church te Pitt Meadows, B.C.

Beroepen

te Vineland, Ont., Ds. A. W. Drechsler te Vlissingen (Ned.).

te Edmonton-Red Deer, Alta., W. van Heest te Emmen (Ned.).

OUDERLINGEN-CONFERENTIE IN Z.W.-ONTARIO

Het was een goede vergadering die Zaterdagmiddag 14 April werd gehouden door de ouderlingen van het westelijk deel van Classis Chatham van de Chr. Ref. Church.

Er was een vrij goede opkomst, ondanks het feit, dat 4 kerkeraden binnen deze kring geheel afwezig waren. Kom, broeders ouderlingen van die betreffende gemeenten, komt er een volgende keer ook bij.

Het onderwerp dat deze middag werd besproken handelde over: De Chr. Ref. Church en de unions. De spreker was Rev. A. J. Vanden Pol van Sarnia II. Rev. Vanden Pol begon met te zeggen dat we moeten uitgaan van wat de norm is in Gods Woord wat betreft onze houding in het mensenleven. *Normaal* is het te handelen naar de Schrift, *abnormaal* is het de Schrift *niet* als norm te handhaven. Vanuit dit standpunt wees de spreker op het vele *abnormale* dat in onze samenleving te zien is. Vervolgens werd besproken wat de Chr. Ref. Church in de loop van haar historie heeft gezegd over de houding die haar leden behoren aan te nemen tegenover de Labour unions. Vele uitspraken van verschillende Synoden van de Chr. Ref. Church werden geciteerd.

De spreker constateerde dat er wel veel uitspraken zijn gedaan, maar dat die allen toch niet tot de gewenste klaarheid geleid hadden. Er is veel vaagheid en duisters in al die verklaringen van de verschillende Synoden.

De spreker herinnerde ook aan de vragenlijst die in 1954 aan 400 kerkeraden was verzonden, waarvan er 238 op geantwoord hebben. Als de resultaten van deze vragen en de antwoorden die er op binnenkwamen enigszins als maatstaf mogen dienen bij het beoordelen van de houding der leden van de Chr. Ref. Church tegenover de neutrale labour unions, dan zijn we zeker nog lang niet waar we wezen moeten. Afgaande op de 238 kerkeraden die op deze vragen hebben geantwoord moet er vastgesteld worden dat minstens 40% van onze mensen zogenaamd neutraal georganiseerd is. In sommige gemeenten ligt dat percentage nog veel hoger. In andere weer lager. Gemiddeld ligt het wel tussen de 40 en 50%. Dit zijn zeker heel ernstige cijfers. Nog ernstiger wordt het als ook door diezelfde vragenlijst aan het licht komt dat in vele gemeenten niets gedaan wordt om de Christelijke arbeidersorganisatie op gang te brengen. En nog ernstiger dat uit vele antwoorden blijkt, dat die Christelijke organisatie niet alleen niet begeerd wordt maar ook nog tegengewerkt. Velen gaven te kennen dat ze er tegen waren. Dat was in 1954. Of het sindsdien in gunstige zin veranderd is valt te betwijfelen.

Er moet op dat terrein nog veel gedaan worden. En van de kerk mag toch op zijn minst verwacht worden dat ze in haar uitspraken over deze dingen positief is. In dit verband wees de spreker in het bijzonder op de taak die de ambtsdragers in de kerk hebben. Ze moeten ook in dit opzicht voorbeelden der kudde zijn. En ze moeten er mee op de hoogte zijn van welke organisaties de leden der kerk lid zijn.

Het is niet doenlijk en ook niet nodig het hele betoog van de spreker hier weer te geven. Samenvattend kunnen we er van zeggen dat het een rede was die tot diep nadenken stemde en waaruit weer opnieuw bleek hoe moeilijk het in deze landen is voor de Chr. vakorganisatie om tot ontplooiing te komen. Dat we er hard voor moeten werken daarover werden we niet in het onzekere gelaten. Dat bleek ook duidelijk uit de levendige discussie die hierna volgde. Daarin kwam dankbaarheid uit voor wat we op verschillend terrein in Canada al mochten bereiken, maar ook onvoldaanheid over de geringe medewerking, die er door velen aan die arbeid gegeven wordt. De bespreking mocht in goede harmonie verlopen, al was het voor sommigen wel eens moeilijk om zich met alles te kunnen verenigen. De omstandigheden waaronder we in Canada hebben te leven, wat betreft deze dingen, geven wel eens aanleiding tot meningsverschil. Daarnaast werd het toch ook bepleit, om ook hier radicaal positie te kiezen. Niet ieder kan dat radicaal zijn in de practijk beleven. We zullen echter wel steeds meer onrustig moeten worden over een lidmaatschap van een union die als ze *niet* Christelijk is alleen maar anti-Christelijk kan zijn. En verder moeten we alles doen wat mogelijk is om de Chr. sociale beginselen niet alleen maar te belijden, maar ook te beleven.

Toch kan ook aan het eind van dit verslag gezegd worden: de ouderlingen die daar waren en ook verschillende predikanten hadden een goede middag, omdat ze weer opnieuw mochten zien, dat er nog ontzettend veel werk te doen is, in al de gemeenten die door hen werden vertegenwoordigd. Moge de Koning der Kerk de genade geven om daarin trouw te zijn.

C. Overgaauw

CORRESPONDENTIE

Geachte Redactie en Administratie "Calvinist Contact":

Hierbij hebben wij het genoegen U te berichten dat het ons voornemen is om de volgende week Sarnia te verlaten om dan op 8 Mei a.s. met de Rijndam vanuit Montreal naar Nederland te vertrekken teneinde aldaar, zo de Here wil, de rest van ons leven te blijven wonen. Ik ben 65 jaar geworden, heb wat pensioen van Holland en van m'n werk alhier, zodat wij menen nu weer terug te moeten keren naar het oude Vaderland, na een elfjarige werk-periode alhier.

Van het begin van ons verblijf in Canada hebben we Calvinist Contact gelezen, we hebben hier veel steun van gehad en het heeft ook medegewerkt aan een beter begrip van het leven in Canada, alsmede van de verhoudingen onder de Nederlandse immigranten alhier.

Bij deze danken wij de Redactie en Administratie voor haar alleszins zegenrijke arbeid in de jaren welke achter ons liggen. Wij wensen haar ook verder Gods onmisbare zegen toe en hopen van harte dat Calvinist Contact ook in de toekomst veel moge bijdragen voor de ontwikkeling van het kerkelijke, politieke en sociale leven in het land, dat voor vele immigranten een tweede vaderland is geworden.

Gaarne willen wij Calvinist Contact blijven lezen ook in Nederland.

B. Bakels

Naschrift van de redactie:

Mr. Bakels heeft ons wel eens betere berichten gezonden, dan deze brief waarin hij afscheid van ons allen neemt. Maar toch zijn wij oprecht dankbaar voor zijn goede woorden.

Elf jaar hebben Mr. en Mrs. Bakels onder ons vertoefd en het zijn werkzame en vruchtbare jaren geweest. Niet alleen namens redactie en administratie van C.C., maar namens alle lezers van ons blad wensen wij hen beiden Gods rijke zegen op hun levensavond. Wij zullen hen niet licht vergeten. Hun daadwerkelijke steun en hun vriendelijkheid hebben veel bijgedragen aan wat wij hier samen mochten bereiken.

Mr. en Mrs. Bakels, een goede reis en Gode bevolen!

D.F.

AMATEUR PILOOT VERONGELUKT BIJ KINGSTON, ONT.

Naar wij vernemen is John Kloosterman, zoon van Mr. en Mrs. G. Kloosterman, R.R. 1, Frankford, Ont. j.l. Maandag bij een vliegtuigongeluk om het leven gekomen.

Mr. Kloosterman vloog in een lichtgebouwd vliegtuig met een 35 h.p. automobielmotor. Om 5 uur in de namiddag was hij opgestegen en twintig minuten later stortte hij van een hoogte van 300 voet neer, vlak bij de Kingston airport.

Een onderzoek naar de oorzaak van de ramp is gaande.

CANADA NETHERLANDS COUNCIL

On February 23, 1960, several Toronto executives and professional leaders met in the Tudor Room of the National Club to discuss the possibilities of forming an organization to create closer relations between Canada and the Netherlands. The need for such an institution was strongly felt and at the end of the meeting it was decided to establish the Canada Netherlands Council as from April 1, 1960.

A Press Release was issued and many letters were sent out with the result that before the end of April 1960 the number of Members was close to 60, which increased during the first two years of the Council's existence to 84, amongst them bankers, investment dealers, industrialists, manufacturers, transporters and lawyers.

IMMEDIATE OBJECTIVES OF THE COUNCIL

1. to promote trade in both directions between Canada and the Netherlands;
2. to get information about trade and industrial possibilities in the Netherlands and the European Common Market, for which the harbour of Rotterdam is the front door;
3. to establish closer ties between the two countries in the field of culture, immigration, etc.

In Canada, Commercial Counsellers in the Netherlands Embassy in Ottawa and in the Consulate General in Toronto are able to give information about trade possibilities with Holland and the Euromarket and are also able to give information to Canadian companies interested in establishing subsidiary industries in Europe.

In the Netherlands, the Council will closely cooperate with the Netherlands Canada Chamber of Commerce, which has a well-equipped office in Rotterdam, and this can be of great help to Canadian businessmen travelling overseas.

"Holland-Canada", a monthly magazine, will give up-to-date information about trade development and industrial possibilities in the two countries, and will offer the opportunity to discuss subjects of mutual interest.

The economic development in Europe, quite often called a step to European integration, is making steady progress. The more Canadians get to know about it, the better. The Dutch people over the centuries have created a vast network of trade intelligence and this could become available to help Canadian traders understand and even influence European trade decisions. Two relatively small voices, when united, can often reach the ears of the giants.

The Council will organize two or three luncheon meetings each year. One of the meetings will always be close to May 5th, the anniversary of the Liberation of Holland by the Canadian Army in 1945. The Council considers it of great importance to keep that meaningful date alive in the minds of Canadians and Netherlanders for years to come.

BOARD OF DIRECTORS

To the Board of Directors were appointed for the period April 1, 1960 until March 31, 1962:

Messrs W.M.V. Ash, A. C. Ashforth, R. C. Berkinshaw, J. B. Carswell, W. A. Curtis, S. A. Duke, A. G. S. Griffin, H. E. Langford, A. Bruce Matthews, A. McD. McBain, H. J. McLaughlin, J. A. Medland, E. J. D. Mulder, F. W. Nicks, J. K. Overweel, J. H. Ratcliffe, J. C. Tupker, G. G. Simonds, H. H. Van Buskirk, T. O. Van Dissel, D. C. F. van Eendenburg.

EXECUTIVE COMMITTEE

The Board appoints from their number an Executive Committee of eight members, which will prepare the programme for the year.

To the Executive Committee were appointed: Messrs. A. C. Ashforth, R. C. Berkinshaw, J. A. Medland, E. J. D. Mulder, F. W. Nicks, J. K. Overweel, J. C. Tupker, H. H. Van Buskirk.

In June 1961 Mr. E. J. D. Mulder, manager of KLM Royal Dutch Airlines, who took an active part in the development of the Council in its first year, resigned from the Board of Directors and the Executive Committee, being promoted to a responsible position in the organization of his company in the Netherlands. Elected to the Board and to the Executive Committee in his place was Mr. Willem G. Poolman, Barrister in Toronto and also a Law-Graduate from the University of Leiden in Nederland.

OFFICERS OF THE COUNCIL

Mr. A. C. Ashforth, Director of the Bank of Canada, Mr. R. C. Berkinshaw, Director of the Goodyear Tire & Rubber Company of Canada, and Mr. J. C. Tupker, General Manager of Holland Life Insurance Society Ltd., act as President, Vice-President and Secretary-Treasurer of the Council, at present.

In its two years of existence the Council has won the acclaim from many, both in Canada and in the Netherlands.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

LUTHERS WERKEN.

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.

DE BRUG, door K. Norel.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.

SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.

IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.

LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.

GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....